

Republika Hrvatska
Županijski sud u Rijeci
Žrtava fašizma 7
51000 Rijeka

Poslovni broj GŽ-2743/2019

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Županijski sud u Rijeci, u vijeću sastavljenom od sudaca Brankice Malnar predsjednice vijeća, Alena Perhata člana vijeća i suca izvijestitelja i Branke Ježek Mjedenjak članice vijeća, u jednostavnom postupku stečaja nad imovinom potrošača SILVANE MLINAR, Naftaplinska ulica 24, Gojlo, OIB: 18953100706, odlučujući o žalbi vjerovnika TELE2 d. o. o. iz Zagreba, Josipa Marohnića 1, OIB: 70133616033, zastupanog po punomoćniku Hrvoju Sučiću, odvjetniku iz Zagreba izjavljenoj protiv rješenja Općinskog suda u Kutini poslovni broj 12. Sp-838/2019-5 od 18. studenoga 2019. godine, u sjednici vijeća koja je održana dana 04. ožujka 2020. godine,

r i j e š i o j e

I Odbija se žalba vjerovnika Tele2 d. o. o. iz Zagreba kao neosnovana i potvrđuje rješenje Općinskog suda u Kutini poslovni broj 12. Sp-838/2019-5 od 18. studenoga 2019. godine.

II Vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba sam snosi svoje troškove postupka po žalbi.

Obrazloženje

Rješenjem prvostupanjskog suda (točka I izreke) otvoren je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača Silvane Mlinar, Naftaplinska ulica 24, Gojlo, OIB: 18953100706 (u nastavku teksta: potrošač).

U točki II izreke zaključen je jednostavni postupak stečaja nad imovinom potrošača.

U točki III 1-6 izreke oslobođen je potrošač od preostalih obveza u odnosu na osnove za plaćanje i vjerovnike naznačene u toj točki izreke.

Protiv tog rješenja pravovremenu žalbu podnosi vjerovnik Tele2 d. o. o. iz Zagreba (u nastavku teksta: vjerovnik), i to iz svih žalbenih razloga propisanih odredbom članka 353. stavak 1. Zakona o parničnom postupku («Narodne novine» br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14 i

70/19, u nastavku teksta: ZPP), u vezi s odredbom članka 23. Zakona o stečaju potrošača ("Narodne novine" br. 100/15 i 67/18, u nastavku teksta: ZSP), te odredbom članka 10. Stečajnog zakona ("Narodne novine" br. 75/15 i 104/17, u nastavku teksta: SZ).

U žalbi u glavnome navodi da postoji proturječnost između onoga što se u razlozima pobijanog rješenja navodi o sadržaju isprava i samih tih isprava, pa da je time počinjena bitna povreda odredaba postupka iz članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a.

Nadalje ističe da je cilj ZSP-a omogućavanje potrošaču da izvrši svoju obvezu prema vjerovniku u skladu s mogućnostima, a da je pobijano rješenje doneseno protivno odredbi članka 2. tog Zakona.

Vjerovnik navodi kako je iz obrazloženja pobijanog rješenja vidljivo da potrošač nije dostavio očitovanje o suglasnosti za provođenje predmetnog postupka, kao niti popis svoje imovine, a da je sud prvog stupnja jedino putem Financijske agencije utvrdio da ista nema imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, i to bez da je proveo stvarnu provjeru potrošačeve imovine u skladu s odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a, u vezi čega je propustio angažirati sudskog ovršitelja, procjenitelja ili posebnog vještaka koji bi utvrdio vrijednost potrošačevih pokretnina i prava.

Osim toga, ističe kako je nelogično i životno neuvjerljivo da bi vjerovnici potrošača na dnevnoj bazi pratili objave na e-Oglasnoj ploči suda, te se na taj način uključivali u postupke.

Stoga smatra da nije bilo mjesta donošenju pobijanog rješenja, već da je sud prvog stupnja trebao odbaciti prijedlog Financijske agencije za provedbu jednostavnog postupka stečaja potrošača, pa predlaže da se navedena odluka preinači, ili da se ona ukine i predmet vrati prvostupanjskom sudu na ponovan postupak, s time da potražuje troškove postupka po žalbi.

Žalba nije osnovana.

Sud prvog stupnja na temelju sadržaja priložene dokumentacije u bitnome utvrđuje da je u ovom predmetu Financijska agencija podnijela prijedlog za provedbu jednostavnog postupka stečaja nad imovinom potrošača, a da se ista nije očitovala na poziv te Agencije u pogledu suglasnosti za provođenje tog postupka, niti je dostavila popis svoje imovine.

Na temelju podataka iz Očevidnika redoslijeda osnova za plaćanje kojeg vodi Financijska agencija utvrđuje da potrošač ima u razdoblju duljem od tri godine evidentirane tražbine radi prisilnog ostvarenja naznačene u točki III 1-2 izreke, a da osim toga postoje i tražbine vjerovnika iz osnova za plaćanje koje je Financijska agencija prestala izvršavati u skladu s odredbom članka 12. Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima (točka III 3-6 izreke), koje zajedno sa tražbinom vjerovnika čija osnova za plaćanje je evidentirana u Očevidniku s osnove glavnice ne prelaze iznos od 20.000,00 kuna.

Nadalje utvrđuje da potrošač nema pokretnina, tražbina, dionica, poslovnih udjela, vrijednosnih papira, niti drugih imovinskih prava, odnosno imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa, te da njezini vjerovnici nisu u povodu poziva iz oglasa objavljenog na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova obavijestili sud o postojanju druge imovine koja bi se mogla unovčiti kao stečajna masa.

Iz navedenih razloga, a pozivom na odredbe članka 79. a stavak 2. i 3. i 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a, odlučuje kao u izreci pobijanog rješenja.

Pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz članka 365. stavak 2. ZPP-a, u vezi s odredbom članka 23. ZSP-a, te odredbom članka 10. SZ-a, utvrđeno je da prilikom donošenja pobijane odluke nije počinjena neka od tih povreda, pa tako niti ona propisana odredbom članka 354. stavak 2. točka 11. ZPP-a, jer navedeno rješenje nema postupovnih nedostataka na koje ukazuje vjerovnik, te se u svemu može ispitati.

Pravilno je prvostupanjski sud utvrdio da su za otvaranje i zaključenje predmetnog jednostavnog postupka stečaja potrošača bile ispunjene pretpostavke propisane gornjim odredbama ZSP-a, a za svoja činjenična i pravna utvrđenja naveo je jasne i pravno utemeljene razloge koje kao takve prihvaća i ovaj sud i na koje se radi nepotrebnog ponavljanja upućuje vjerovnika.

U vezi toga valja navesti kako je prvostupanjski sud vrijednost potrošačeve imovine pravilno utvrdio na način propisan odredbom članka 79.f stavak 2. ZSP-a, tj. na temelju podataka koje mu je dostavila Financijska agencija, pri čemu protivno žalbenim navodima nije na okolnost vrijednosti potrošačevih pokretnina i prava trebao vršiti dodatnu provjeru putem sudskog izvršitelja, procjenitelja, posebnog vještaka ili na neki drugi način.

S obzirom na navedeno, te okolnost da žalitelj tijekom postupka nije tvrdio niti dokazao (po pozivu suda nije osporio imovinu potrošača u smislu odredbe članka 79. f stavak 1. točka 3. ZPP-a) da potrošač ima imovinu iz koje bi se namirila tražbina vjerovnika, a teret dokaza te tvrdnje u situaciji kada iz provjere koju je pravilno izvršio sud prvog stupnja to ne proizlazi bio bi na žalitelju, neosnovano vjerovnik ukazuje na navodno nepoštenje potrošača.

S obzirom na opisana utvrđenja, pravilno je prvostupanjski sud u skladu s odredbom članka 79.g stavak 1. i 4. ZSP-a odlučio kao u izreci pobijanog rješenja, pa su u tom smislu za odluku o žalbi bez značaja preostali žalbeni navodi.

Stoga je žalbu vjerovnika valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu odluku, pozivom na odredbu članka 380. točka 2. ZPP-a.

Odluka o troškovima žalbenog postupka temelji se na odredbi članka 45. stavak 4. ZSP-a.

U Rijeci, 04. ožujka 2020. godine.

PREDSJEDNICA VIJEĆA:

Brankica Malnar

Broj zapisa: **17894-f87d0**

Kontrolni broj: **0a393-7f8d5-e0e08**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=BRANKICA MALNAR, L=RIJEKA, O=ŽUPANIJSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku,
Županijski sud u Rijeci potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.